

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๕๒/๒๕๖๕

วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายแสนศักดิ์ บำเพ็ญแพทย์ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีเมืองแสนสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการร้านอาหาร ใช้ชื่อสถานประกอบกิจการว่า ร้านอาหาร
Base Camp Bangsaen ตั้งอยู่เลขที่ ๒๙/๓ ถนนบางแสนสาย ๔ เหนือ ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
ได้รับคำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองแสนสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๔๐๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญ ผู้อุทธรณ์
ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อรับคำสั่ง
ปรากฏหลักฐานตามสำเนาบันทึกข้อความ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔.๔/๒๗๙ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยกรมอนามัย
ลงรับเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง
จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย
ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๗๓
ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น
ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๗๔ ลงวันที่
๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำซ้ำแจ้งแก้ผู้ทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือ
ที่ ขบ ๕๒๕๐๑/๘๖๒ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ ซ้ำแจ้งแก้ผู้ทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ
ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๐๗๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๖.๐๕/๙๘๘ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ รายงานผล
การตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายชยพล วิริยะประเสริฐ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุม
คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๑-๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการร้านอาหาร ใช้ชื่อว่า “Base Camp Bangsaen” ถูกร้องเรียนจากประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงว่าส่งเสียงดังรบกวน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองแสนสุขร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) ได้เข้าดำเนินการตรวจสอบและตรวจวัดระดับเสียงจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ พบว่า มีระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๒.๘ เดซิเบลเอ เป็นเสียงรบกวนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวนถือว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งทางปกครองให้ผู้อุทธรณ์แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญ ดังนี้ ๑) ให้หยุดกิจการทุกชนิดที่ก่อให้เกิดเสียงรบกวนจากการประกอบกิจการ เช่น การเปิดเพลง การแสดงดนตรี การอนุญาตให้ผู้รับบริการเล่นดนตรีในสถานประกอบกิจการ หรือ ๒) ปรับปรุง/แก้ไขสถานประกอบกิจการให้มีการจัดทำห้องกันเสียงดนตรี ขนาดพื้นที่ครอบคลุมโต๊ะบริการลูกค้าที่นั่งฟังดนตรี พร้อมติดตั้งวัสดุดูดซับเสียง โดยบุผนังด้วยวัสดุซับเสียงให้ครอบคลุมห้องกันเสียงทั้ง ๔ ด้าน หำมนำลำโพงตั้งไว้ภายนอกบริเวณพื้นที่ห้องกันเสียง ให้ปิดประตูห้องกันเสียงตลอดเวลาที่มีการเปิดเพลง การแสดงดนตรี หรือจัดทำประตูทางเข้าและออกทุกช่องทางเป็น ๒ ชั้น เพื่อลดความดังของเสียงและป้องกันเสียงรบกวนของประชาชนที่อยู่บริเวณข้างเคียง พร้อมทั้งแจ้งให้เทศบาลเมืองแสนสุขทราบก่อนเปิดให้บริการ โดยให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามคำสั่งทันที

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) ร้านอาหารของผู้อุทธรณ์ไม่มีการแสดงดนตรีสด ๒) ผู้อุทธรณ์ได้ปรับปรุง/แก้ไขลดความดังและเสียงรบกวนแล้ว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ฝ่ายสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองแสนสุข ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากการประกอบกิจการร้านอาหารของผู้อุทธรณ์ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่ฝ่ายสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองแสนสุข ร่วมกับเจ้าหน้าที่งานรักษาความสงบเรียบร้อยฝ่ายปกครองอำเภอเมืองชลบุรี เจ้าพนักงานตำรวจ ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้ออกแบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการควบคุมเสียง รวมถึงเวลาเปิด-ปิด สถานประกอบกิจการ ไม่เกินเวลา ๒๔.๐๐ น. และห้ามจำหน่ายสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ โดยเด็ดขาด ซึ่งเทศบาลเมืองแสนสุขยังคงได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนอยู่ จากการตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามแบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๔๘๒๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยให้ควบคุมลดระดับเสียงจากการเปิดเครื่องเสียงภายในสถานประกอบการ ปรับเปลี่ยนทิศทางของลำโพง และเสียงพูดคุยของผู้มาใช้บริการ โดยเฉพาะช่วงเวลาหลังจาก ๒๔.๐๐ น. เป็นต้นไป ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และในระหว่างที่ดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข ให้หยุดดำเนินการไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะดำเนินการแก้ไขแล้วเสร็จ ต่อมาเทศบาลเมืองแสนสุขได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญ เรื่องเสียงดังจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์อีก โดยเฉพาะช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. เป็นต้นไป มีกลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ และมีผู้มาใช้บริการอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานฝ่ายสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม ร่วมกับเจ้าหน้าที่งานรักษาความสงบเรียบร้อย และเจ้าหน้าที่จากอำเภอเมืองชลบุรี ร่วมกันลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ยังมีปัญหาเรื่องเสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนเป็นเหตุรำคาญที่ต้องแก้ไข เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๕๑๗๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

ให้ผู้อุทธรณ์...

ให้ผูุ้ธรณ์ดำเนินการดังนี้ ๑) ให้ปิดการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มภายในเวลา ๒๓.๓๐ น. และให้ลูกค้าออกจากร้าน/สถานประกอบกิจการ ภายในเวลา ๒๔.๐๐ น. พร้อมทั้งควบคุมเสียงจากการประกอบกิจการ และลูกค้าไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนบริเวณข้างเคียง ๒) เปลี่ยนสลับห้องน้ำสำหรับชายและหญิง และทำความสะอาดห้องน้ำและบริเวณรอบ ๆ ทุกวันที่ประกอบกิจการ ๓) แนะนำไม่ให้ลูกค้า/ผู้มาใช้บริการนำเครื่องดนตรีอุปกรณ์อื่นใดที่จะก่อให้เกิดเสียงดังเข้ามาภายในสถานประกอบกิจการ ต่อมา มีประชาชนมาร้องเรียนต่อเทศบาลเมืองแสนสุขว่า ได้รับความเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ และกลิ่นเหม็นรบกวนจากบริเวณห้องน้ำของผู้มาใช้บริการ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองแสนสุขเชิญผูุ้ธรณ์และผู้ร้องเรียนมาประชุมหารือและไกล่เกลี่ย โดยมีมติดังนี้ ๑) ลดระดับเสียงเพลงที่เปิดในร้านโดยเฉพาะเสียงเบส เสียงกลอง ๒) ปิดร้านไม่เกินเวลา ๒๓.๐๐ น. โดยการเปิดเพลงและเปิดไฟให้สว่างเพื่อแจ้งเตือนลูกค้า พร้อมทั้งมอบหมายงานเทศกิจให้ลงพื้นที่ตรวจสอบควบคุมกำกับ ๓) บริเวณห้องน้ำของร้านให้ติดป้ายเตือนห้ามใช้เสียงดังรบกวนผู้อยู่อาศัยบริเวณข้างเคียง ต่อมา วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ มีประชาชนมาร้องเรียนต่อเทศบาลเมืองแสนสุข ซึ่งฝ่ายสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการตรวจสอบพบว่า ผูุ้ธรณ์ไม่ได้ดำเนินการปรับปรุง/แก้ไขเรื่องเสียงดังตามมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองแสนสุข ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) ลงพื้นที่ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนและทำการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) มีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๕(๑๓)/๑๘๖๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ แจ้งผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน เท่ากับ ๑๒.๘ เดซิเบลเอ ถือว่าเป็นเสียงรบกวนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งตามที่อยูุ่ธรณ์นี้

ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ พบว่า สถานประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ ใช้ชื่อว่า “Base Camp Bangsaen” เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร พื้นที่เปิดโล่ง จำหน่ายเครื่องดื่ม น้ำแข็ง และอาหารที่เป็นกับแกล้มหรือของทานเล่น เช่น นักเก็ต เฟรนช์ฟรายด์ เอ็นโก้ ขนมขบเคี้ยว เป็นต้น ให้ผู้มารับบริการเข้ามารับประทาน พร้อมเปิดเพลงให้ฟังในขณะรับประทานอาหาร โดยที่นั่งรับประทานอาหารมีทั้งที่อยู่ในร่มที่ทางร้านจัดไว้ให้และที่นั่งกลางแจ้ง เปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. - ๒๓.๐๐ น. ไม่มีการเล่นดนตรีสด แต่เคยมีผู้มารับบริการที่เป็นนักดนตรีนำกีตาร์เข้ามาเล่นในร้านบ้างระหว่างที่รอเวลาไปทำงานที่อื่น นอกจากนี้ ผูุ้ธรณ์ได้ให้ผู้ประกอบกิจการรายอื่นเช่าพื้นที่ภายในสถานประกอบกิจการเพื่อจำหน่ายอาหารด้วย แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ (COVID - 19) ทำให้ผู้ประกอบการรายอื่นที่เช่าพื้นที่ภายในสถานประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์หยุดประกอบกิจการไป ผูุ้ธรณ์จึงอนุญาตให้ผู้มารับบริการสามารถนำอาหารจากภายนอกเข้ามานั่งรับประทานภายในร้านได้ และผู้รับบริการยังสามารถนำอาหารประเภทชุดหมูกระทะเข้ามาปิ้งย่างร้านได้ โดยผูุ้ธรณ์จัดเตรียมอุปกรณ์ เช่น เตาปิ้งย่าง เป็นต้น ไว้บริการ และมีถาดไว้จำหน่ายให้แก่ผู้มารับบริการ ผูุ้ธรณ์ได้ปรับปรุงเรื่องเสียงดังจากการเปิดเพลงโดยย้ายลำโพงหลักจำนวน ๒ ตัว มาติดตั้งให้ห่างจากบ้านของผู้ร้องเรียน พร้อมทั้งหันหน้าลำโพงไปในทิศทางอื่นและปิดเสียงเบส ทั้งนี้ ผูุ้ธรณ์ดำเนินการปรับปรุงตั้งแต่ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ แต่ในส่วนของการจัดทำห้องกันเสียงดนตรี ผูุ้ธรณ์ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากการประกอบกิจการเป็นการให้บริการในลักษณะพื้นที่เปิดโล่ง จากการสอบถามประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑ ราย สถานะเป็นผู้ร้องเรียนพบว่า ได้รับผลกระทบจากเสียงดังจากการเปิดเพลงและเสียงจากลูกค้า โดยเฉพาะในคืนวันศุกร์และวันเสาร์

เนื่องจาก...

เนื่องจากมีผู้มารับบริการจำนวนมาก ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย ได้รายงานข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๑-๕/๒๕๖๕ วันพุธที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ มีขนาดพื้นที่รับประทานอาหารและประกอบปรุงอาหาร รวมทั้งหมด ประมาณ ๘๗๖ ตารางเมตร ซึ่งมีพื้นที่เพิ่มขึ้นหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งจากเทศบาลเมือง แสนสุขแล้ว และลำโพง จำนวน ๒ ตัว ที่ผู้อุทธรณ์ติดตั้งไว้ภายในสถานประกอบกิจการ มีกำลังขับ ๓๐๐ วัตต์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ใช้ชื่อสถานประกอบกิจการ ว่า “Base Camp Bangsaen” ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง เล่มที่ ๐๓ เลขที่ ๓๖/๒๕๖๕ ออกให้เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ ระบุพื้นที่ในหนังสือรับรองการแจ้งไว้ว่า มีพื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ซึ่งในวันที่ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ มีพื้นที่รับประทานอาหารและปรุงประกอบอาหาร รวมทั้งหมด ๘๗๖ ตารางเมตร ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ขยายพื้นที่ ประกอบกิจการหลังจากได้รับหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว ลักษณะของร้านเป็นพื้นที่เปิดโล่ง จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม เปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. - ๒๓.๐๐ น. ไม่มีการเล่นดนตรีสด แต่เคยมีผู้มารับบริการที่เป็นนักดนตรีนำกีตาร์เข้ามาเล่นภายในร้านเป็นบางครั้ง ระหว่างรอเวลาไปทำงานที่อื่น รวมทั้งจัดพื้นที่ให้ผู้ประกอบกิจการรายอื่นเช่าจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มด้วย แต่จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ (COVID - 19) ที่ผ่านมา ทำให้ผู้ประกอบการที่เช่าพื้นที่หยุดประกอบกิจการไป ผู้อุทธรณ์ จึงอนุญาตให้ผู้มารับบริการสามารถนำอาหารจากภายนอกเข้ามานั่งรับประทานภายในร้านได้ รวมถึงอาหาร ประเภทชุดหมูกระทะ โดยจัดเตรียมอุปกรณ์และมีถาดไว้จำหน่ายให้แก่ผู้มารับบริการ บริเวณร้านอาหาร ผู้อุทธรณ์ได้ติดตั้งลำโพงที่มีกำลังขับ ๓๐๐ วัตต์ จำนวน ๒ ตัว โดยเมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้ปรับปรุงเรื่องเสียงดังจากการเปิดเพลง โดยย้ายลำโพงมาติดตั้งให้ห่างจากบ้านผู้ร้องเรียน หันหน้า ลำโพงไปยังทิศทางอื่น และปิดเสียงเบส แต่ในส่วนของการจัดทำห้องกันเสียงดนตรี ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถ ดำเนินการได้ เนื่องจากการประกอบกิจการเป็นการให้บริการในลักษณะพื้นที่เปิดโล่ง ศูนย์อนามัยที่ ๖ ชลบุรี กรมอนามัย ได้สอบถามประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑ ราย เป็นผู้ร้องเรียน พบว่า ได้รับผลกระทบ จากเสียงดังจากการเปิดเพลงและเสียงจากลูกค้า โดยเฉพาะคืนวันศุกร์และวันเสาร์ เนื่องจากมีผู้มารับบริการจำนวนมาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีการออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๔๘๒๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๕๑๗๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ซึ่งจากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ของเทศบาลเมืองแสนสุข พบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง และเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ ของเทศบาลเมืองแสนสุข ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) ลงพื้นที่ตรวจสอบ เรื่องร้องเรียนและทำการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) มีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๕(๑๓)/๑๘๖๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ แจ้งผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน เท่ากับ ๑๒.๘ เดซิเบลเอ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว เห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๔ กำหนดไว้ว่า “ในพระราชบัญญัตินี้... “สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม...” มาตรา ๒๕ กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ...” ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “ให้กำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ” และวรรคสอง กำหนดไว้ว่า “หากระดับเสียงรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับเสียงรบกวนตามวรรคแรก ให้ถือว่าเป็นเสียงรบกวน” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการร้านอาหาร ให้บริการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มแก่ผู้มารับบริการ เข้าข่ายเป็นกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง เล่มที่ ๐๓ เลขที่ ๓๖/๒๕๖๕ ออกให้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ ในการประกอบกิจการผู้อุทธรณ์เปิดเพลงจากคอมพิวเตอร์ให้ผู้มารับบริการฟัง โดยติดตั้งลำโพงภายในสถานประกอบกิจการ มีกำลังขับ ๓๐๐ วัตต์ จำนวน ๒ ตัว ไม่มีการจัดแสดงดนตรีสด และแม้ว่าผู้อุทธรณ์ได้แก้ไขปัญหาเรื่องเสียงดังรบกวน โดยการย้ายลำโพงไปติดตั้งห่างจากบ้านผู้ร้องเรียน และหันลำโพงไปยังทิศทางอื่น แต่จากผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ พบว่ามีค่าเท่ากับ ๑๒.๘ เดซิเบลเอ จึงถือว่าเป็นเสียงรบกวนตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน ดังนั้น การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

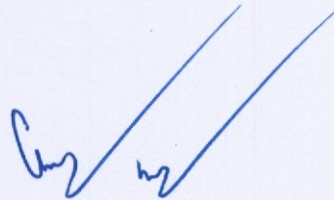
ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๔๐๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไข/ระงับเหตุรำคาญ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควร ตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายกเทศมนตรีเมืองแสนสุขมีคำสั่ง ที่ ๓๔๓/๒๕๖๔ เรื่อง การมอบหมายงานและอำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรี ให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทน และการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองแสนสุข ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ข้อ ก. กำหนดไว้ว่า “มอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทน นายกเทศมนตรี... ๒. นายวรชาติ ศักดิ์วรสาส์ติ รองนายกเทศมนตรี มีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุม ดูแล และรับผิดชอบงานประจำของหน่วยงาน ดังต่อไปนี้... ๒.๔ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม...” และข้อ ข. กำหนดไว้ว่า “ขอบเขตของการมอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี ๑. ให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี มีอำนาจในการสั่งการ การอนุมัติ การอนุญาต หรือการปฏิบัติราชการใดที่พึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ คำสั่ง มติ หรือหนังสือสั่งการเรื่องใดอันเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่กำกับดูแล ซึ่งกำหนดให้เป็น

อำนาจหน้าที่...

อำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรีให้เป็นอำนาจของรองนายกเทศมนตรี ผู้ปฏิบัติราชการแทน เว้นแต่มีบทบัญญัติหรือข้อกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่เฉพาะตัวของนายกเทศมนตรี...” จึงถือว่าบุคคลดังกล่าวมีอำนาจลงนามในคำสั่งตามที่อุทธรณ์นี้ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร จัดให้มีการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งเปิดเพลงจากโปรแกรมบนคอมพิวเตอร์ผ่านลำโพง เพื่อบริการแก่ผู้มารับบริการ และผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) พบว่ามีค่าเท่ากับ ๑๒.๘ เดซิเบลเอ ถือเป็นเสียงรบกวนตามข้อ ๒ แห่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน ถือได้ว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดเสียงดังจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงจริง เข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ก่อนออกคำสั่งเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้เข้าตรวจพื้นที่ ออกคำแนะนำ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๔๘๒๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๕๑๗๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีโอกาที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๔๐๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งรองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองแสนสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๕๐๔/๔๐๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

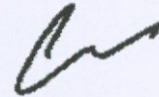
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

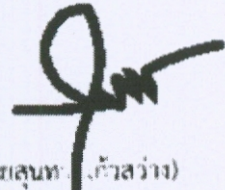
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

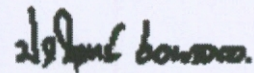
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

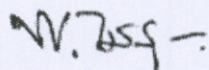
(นายสุนท กิจสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุทร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิเชษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ